

γῆς τοῦ δήμου Πειραιῶς καὶ τοῦ «Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Πειραιῶς», συναισθανομένων ὅτι τοιοῦτον ἴδρυμα τοιαῦτα ἐγγυώμενον ἀποτελέσματα τιμᾷ μεγάλως καὶ εὐεργετεῖ τὴν ἐμπορικωτάτην πόλιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Πρὸς δὲ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκηπος Ἀνδρέου. Περιττόν νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ Σχολὴ ἐγκατέστη εἰς ἓν τῶν πολυτελεστέρων μεγάρων τοῦ Πειραιῶς πρὸς τὴν Μουνυχίαν, εὐάερον, εὐρύχωρον, ἐκπληροῦν ὅλους τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἀνθρωπισμοῦ.

Οἱ θέλοντες νὰ ἐμπιστευθῶσι τὰ τέκνα των εἰς σχολὴν τοιαύτης σημασίας, ἄς ζητήσουν τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὸ πρόγραμμά τῆς, διὰ νὰ φωτισθοῦν καὶ καθοδηγηθοῦν ἐν πάσαις ταῖς λεπτομερείαις. Τοιαύτας λεπτομερείας ἀσμένως παρέχει καὶ ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἐθνικοῦ Ἡμερολογίου» εἰς τοὺς ἐν τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ φίλους καὶ ἀναγνώστας αὐτοῦ, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἐκπληροῦν καθῆκον πολλαπλῶς ἐπιβαλλόμενον.

ΜΑΚΕΔΩΝ ΠΟΙΗΤΗΣ

Ἐν Μακεδονίᾳ αἱματηρὰ ἐποποιεῖται, ἐν ἣ δεινὸς διεξάγεται ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν κατὰ τῶν βουλγαρικῶν ὠμοτήτων καὶ θηριωδιῶν, δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ δημιουργήσῃ, νὰ ἐμπνεύσῃ καὶ νὰ ἐπιδείξῃ τὸν ἄριστον τῆς, τὸν ὕμνον τῆς ἐλευθερίας. Ὁ κ. Αἰμίλιος Ἐλευθεριάδης εἶνε τὸ ποιητικόν, ὡς εἶπεν, ἀπαύγασμα τοῦ μακεδονικοῦ περιβάλλοντος, τοῦ ὁποῦ αἱ εἰκόνες — εἰκόνες σφαγῆς καὶ αἱμάτων καὶ φλογῶν καὶ ἡρωϊσμῶν καὶ φρίκης καὶ θριάμβων καὶ σπαραγμῶν — διαθρύπτουν πᾶσαν ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἡ φύσις τὸν προώριζε διὰ τοὺς αἰθερίους τῆς μουσικῆς κόσμους. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ὀκταετῆς ἔτι συνθέτετε καὶ ἐμουσοῦργεῖ, ὡς ὁ ἄλλος ἐκεῖνος μικροσκοπικὸς Μοζάρ τῆς Ἑλλάδος, — ὁ Δῶρης Μαργαρίτης. Ἡ μουσικὴ τοῦ εἶνε πάντοτε προσφιλὴς εἶνε ὁ ἔρωσ καὶ ἡ λατρεία του. Αἱ μέχρι τοῦδε συνθέσεις του μαρτυροῦν τὸ μουσικόν του τάλαντον. Ἄλλ' ἢ ποιήσεις τὸν κατέκτησεν ἤδη ἀπὸ τινος. Καίτοι νεώτατος ἀκόμη, μὲ τὸν πρῶτον ἴουλον τῆς ἡβῆς ἐπὶ τῆς ἐμπνευσμένης μορφῆς του, αὐτοδικαίως δύναται νὰ κληθῇ ὡς ὁ ἐνθουσιώδης φάλτης τῆς πολυπαθοῦς καὶ πολυπλάγκτου ἐκεῖνης χώρας ὁ διὰ τῶν νευρωδῶν του ἄσμάτων ἐξυμνῶν καὶ κρατύνων τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Ἰδέας εὐγενεῖς ἀγῶνας, ὁ συγκινῶν, ὁ ἠλεκτριζῶν καὶ συναρπάζων τὰς ψυχάς, ὁ ἐμφυσῶν εἰς τὰ ἀποθαρρυνόμενα στήθη τὴν ἱερὰν φλόγα τοῦ ἰδίου πατριωτικοῦ μένους, ὁ ἀποκρυσταλλῶν εἰς τοὺς ὄρητικούς ἀπὸ πάθος καὶ ἐμπνευσιν στίχους τοῦ ὄλην τὴν ἔξαρσιν καὶ τὸ ἰδανικόν τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς. Αἱ πλεῖστα τῶν ποιήσεών του μέ-

νον ανέκδοτοι. Μᾶς λέγουν ὅτι ἡ « Μακεδονιάς » του, ἐν ἣ διεκτρα-
 γφδεῖται ὅλη ἡ σημερινή τραγωδία τοῦ πυρός καὶ τοῦ αἵματος,
 περιέχει μέρη πολλῆς δυνάμεως. Λυπούμεθα ὅτι, δι' ἔλλειψιν χώ-
 ρου, δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν τινὰ ἐκ τοῦ ἐνθουσιώδους ἔπους
 του. Λυπούμεθα ἀκόμη ὅτι, δι' εὐνοήτους λόγους, δὲν μᾶς ἐπιτρέπε-
 ται νὰ παρουσιάσωμεν τὴν συμπαθεστάτην μορφήν τοῦ ποιητοῦ.
 Ἄλλ' οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἡμερολογίου θὰ τὸν γνωρίσουν βαθμηδὸν
 καὶ θὰ τὸν ἀγαπήσουν, τὸν νεαρὸν αὐτὸν ἱεροφάντην καὶ ὕμνηδὸν
 τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, ἣν ἐνσαρκώνει ἐν ἑαυτῷ καὶ μεταδίδει διὰ τῆς
 φλογὸς τῆς πατριωτικῆς του ψυχῆς. Τὸ κάτωθι ποιημάτιον, τὸ
 ὅποιον αὐτοσχεδίως ἔγραψε κατὰ τὴν εἰς τὸν Παρθενῶνα ἐπίσκεψίν
 του, ὅταν πρὸ ἔτους ἐπάτησε πρώτην φοράν ἔνθακρυς τὸ χῶμα τῆς
 ἐλευθέρως Ἑλλάδος, δὲν εἶνε βεβαίως ἀπὸ τὰ ὠραιότερα. Μαρτυρεῖ
 ὁμως τὸ ποιητικὸν του τάλαντον.

ΣΤΟΝ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ*

Τῷ μεγάλῳ μακεδόνι
 μουσουργῷ Δ. Λάλλα.

ᾠ προσκύνημα τοῦ κόσμου, καὶ βωμὲ ἀγνὲ σοφίας,
 Ὡς τὴν μητέρα μας Ἑλλάδα ὦ Θεοῦ γλυκὸ φίλι!
 Ναί! ξυπνᾶς με τὴν αὐγούλα τῆς χρυσῆς Ἐλευθερίας
 Ἀπὸ τῆς σκλαβιάς τῆ νύχτα τῆ βαρείας, τῆ σκοτεινῆ.

Ναί, τὸ νοιώθω! . . ὅπως πρῶτα σπαρταράει ἡ καρδιά σου
 καὶ στὰ μαῦρα τοῦτα χρόνια ἐποχῆς παλιῆς θωρεῖς,
 ποῦ τὴ Δόξα ἐκρατοῦσες στὴν ὀλόλευκη ἀγκαλιά σου
 μέσ' ἔστα ὀλόχρυσά παλάτια μιᾶς ἀθάνατης αὐγῆς . . .

Ναί! τὸ βλέπω, Παρθενῶν μου, τὴ ζωὴ ξανὰ ἀγναντεύεις,
 καὶ ἔστα στήθεια σου φωληάζει κάθε πόθος μας κρυφός . . .
 μὲ τοῦ χρόνου τῆς φτερούγες στοὺς αἰῶνας ταξειδεύεις
 καὶ τοὺς φέγγεις, τοὺς θαμβώνεις μὲ τὸ ἀθάνατό σου φῶς.

Παρθενῶν μου! ἀντικρύζω μέσ' ἔστης πέτρες σου τῆς κρύες
 νὰ γελᾷ, νὰ λαμτυρίζη τοῦ Θεοῦ μας ἡ εὐχὴ . . .
 Πάντα ἀσάλευτος θὰ στέκης ἔς τῶν καιρῶν τῆς τρικυμίας,
 ὡς ἀσάλευτη θὰ στέκη τῶν Ἑλλήνων ἡ ψυχὴ! . . .

[Ἐκ Μακεδονίας]

Αἰμυλῖος Ἐλευθεριαδῆς